

(א) [שנת 35 ע"ש] (ב) כ"ב
כא; (ג) [שס] (ד) [ד"ה]
גריסין אחר ד"ה לא יכיר;
(ה) [ג"ל ממלא] (ו) [וע' תוס'
מטהרין י: ד"ה אל יחסר
והצ"ח: ו: ד"ה כל]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ובי מניח מל
אבל טען:

הגהות הגר"א

[א] גמ' מ"ר א"ל כו.
ג"כ נרמקס ה"ר"ף לדין
ור"ל דלא יעיר לו ישנים
בחדשים ועל ירשא דמתי
(ועמ"ש רבינו בח"מ סי'
כ"ח): [ב] רש"י ד"ה
מפני דוקא כו. ג"כ
אלא ה"ל"ש לא קמ"ן;
[ג] שם וכן כו. ג"כ
אלא ה"ר"ף חולק ע"ז ולכן
אמרה הממני דוקא על יין
וכן פי' ה"ל"ש:

מוסף רש"י

השופה. מריס ושבת קטס.
גישיון סח. טנהדרין קט. חולין
[טו] שופ"ך (ב"ק קטו): מערב
בנתת מכלי אל כלי (חולין)
ק"ב]. שהוא מרגילין
לכא אצלו. כשצומתים
שלחן אותן אל המניח
לקטת מן המניח (ב"ב
כ"א): שיסקי. סקדים
(שם).

ואין ל"ל חדשים זשינים. פסק למכור לו ישנים לא יערב בהן
חדשים שהשינים יבישין ועושין קמח יותר מן החדשים: מפני
שמשיחו. קשה משיח את הכך לפיכך פסק עמו כך מערב
בו קשה. [א] ודוקא קמחי קשה בכך ולא כך בקשה פסק עמו קשה
לא יערב בו את הכך. [א] וכן אין לר"ך
לומר חדשים זשינים דוקא אבל ישנים
בחדשים שפיר דמי: אין מערבין
שמרי יין זייני. בגמרא מפרש לה:
ימכרו בחנוט. פירוטא פירוטא:
אלא א"כ הויעו. לכל אחד ואחד
מהן שמים מעורבין בו: ולא לפגרי.
ימכרו בידם ואף על פי שמודיעו:
לפי שאינו לוקחין אלא לרמות.
ולמכרו בחנוט: מקום שנהגו להטיל
מים זייני ועינו. דכיון שנהגו אין כאן
טעות שכל היינו בחזקת כן: הפגר
נוטל ממנו גרינו וכו'. שהכל יודעין
בו שלא גדלו בשדותיו ומכני אדם
הרבה לוקח וצחוקת בו לוקמין:
מגורה. אורח שאוגרין בו תבואה.
גורן הוא שדשין חורין בו את
התבואה ודך המגר לקנות מבעלי
במים בשעת הגורן ולהכניס למגורה
שלו: שלא יסכין לערב. ולהוליא
קול לקנות הרוב ממקום משובח לערב
בו ממקום אחר ושכניו סבורין שכל
הפירות מאותו מקום: גמ' ס"ד אין
לר"ך לומר חדשים מארבע. סאין
בסלע: וישנו משלש. סאין בסלע:
דאין מערבין. חדשות זשינות דהואיל
ובחזקת ישנות מוכרן נמלא מאנהו
ומוכר לו זולות בתורת יקרות: אלא
אפי' חדשות משלש וישנו מארבע
אין מערבין. ואע"פ שהחדשות
יקרות מהן: מפני שאדם רואה לישן.
מפני שעילוי דמיהן של חדשות אין
מפני שהן טובות כישנות אלא שאדם
רואה לישן. וזה שפסק עמו על הישנות
אינו רואה לישן לפיכך אסור לערב
בכו חדשות ואפי' מעולות בדמים: עדא
אמר. זאת אומרת. כל עדא כמו הדא:
באמס הלכה. מדיהב טעם למילתיה מפני
שמשיחו ואין לגמס בדבר ונקט
זה למתניתין באמס ש"מ כל היכא
דמני באמת הלכה ואין לחסס ולגמס
בדבר: וזין הגיסוס שנו. דמשזיחו
שמוסקין זה עם זה ועששים טעם
אחד. אבל לאחרי הגיתות שכבר קלט
כל אחד ריחו וטעמו אין משזיחו אלא
פוגמו: לודעי. הכל יודעים שהחזקו
לערב: בדבר הטעם. שאדם טועם
קודם שלקחו ויכול להבחין שנתערב
בו: והא מדקמני סיפא. ומפלגי זין

ואין צ"ל חדשים זשינים. משום דלמר כפ' המוכר את הספינה
(ב"ב דף ק"ז ע"ב): לכל מילי עמיקי מעלו בר מתמרי שיכרא
יהרסנא: [מאי] (אבא) נותן לו שמריו דקמודע ליה. דס"ד
לפ"ה אסור שלא ירמנה בו אחרים: רבא אייתו ליה חמרא.
רצא גרסינן דלשכחן שריתא מונוגמו
דלאמרינן צדרימס (דף נה).
ובכילד מעבדין (עירובין דף נד). דמילא
האי מונוגא למוגא דרצא צריה דרז
יוסף בר (ס) (חייא) והשתא ניחא הא
דלמר רצא צפרק המוליא יין (שבת
דף עו. ושם ד"ה דלמר) כל חמרא
דלא דרי על חד תלת מילא לאו חמרא
הוא וצפרק אחד דיני ממונות
(פאהדרין ג). אמרינן אל יחסר המנוג
שאס הוורכו מהס ללאת אס יש שס
כ"ג כנגד סנהדרי קטנה יולאס ואס
לאו אין יולאס משמע דמוניה על חד
מרי דקרא [איירין] צמויגת סמס בני
אדם ומיהו קשה דמשמע התם דס"ל
לרצא דעיקר מוניה קך דינה דמוקי
מתני' דבמוגו ז' חלקים מים ואחד
יין זייני השרוני דוקא דרפי ונראה
דרצא מוקי מוניה דקרא דאל יחסר
המוג זייני השרוני והרז מנחם מיוני
פירש דאל יחסר המנוג שלא יחסרו
נ' מסנהדרי גדולה דמוגו צגימ' נ'
צאל אס יחסר מ"ט ישארו כ"ג ואין
בזל שקול מוספינן עליהס אחד הרי
כ"ג ו' ומיהו צירושלמי משמע דליירי
צמויגת יין ממש:
הדרן עלך הזהב

ואין צ"ל חדשים זשינים. משום דלמר כפ' המוכר את הספינה
(ב"ב דף ק"ז ע"ב): לכל מילי עמיקי מעלו בר מתמרי שיכרא
יהרסנא: [מאי] (אבא) נותן לו שמריו דקמודע ליה. דס"ד
לפ"ה אסור שלא ירמנה בו אחרים: רבא אייתו ליה חמרא.
רצא גרסינן דלשכחן שריתא מונוגמו
דלאמרינן צדרימס (דף נה).
ובכילד מעבדין (עירובין דף נד). דמילא
האי מונוגא למוגא דרצא צריה דרז
יוסף בר (ס) (חייא) והשתא ניחא הא
דלמר רצא צפרק המוליא יין (שבת
דף עו. ושם ד"ה דלמר) כל חמרא
דלא דרי על חד תלת מילא לאו חמרא
הוא וצפרק אחד דיני ממונות
(פאהדרין ג). אמרינן אל יחסר המנוג
שאס הוורכו מהס ללאת אס יש שס
כ"ג כנגד סנהדרי קטנה יולאס ואס
לאו אין יולאס משמע דמוניה על חד
מרי דקרא [איירין] צמויגת סמס בני
אדם ומיהו קשה דמשמע התם דס"ל
לרצא דעיקר מוניה קך דינה דמוקי
מתני' דבמוגו ז' חלקים מים ואחד
יין זייני השרוני דוקא דרפי ונראה
דרצא מוקי מוניה דקרא דאל יחסר
המוג זייני השרוני והרז מנחם מיוני
פירש דאל יחסר המנוג שלא יחסרו
נ' מסנהדרי גדולה דמוגו צגימ' נ'
צאל אס יחסר מ"ט ישארו כ"ג ואין
בזל שקול מוספינן עליהס אחד הרי
כ"ג ו' ומיהו צירושלמי משמע דליירי
צמויגת יין ממש:
הדרן עלך הזהב

ואין צ"ל חדשים זשינים. משום דלמר כפ' המוכר את הספינה
(ב"ב דף ק"ז ע"ב): לכל מילי עמיקי מעלו בר מתמרי שיכרא
יהרסנא: [מאי] (אבא) נותן לו שמריו דקמודע ליה. דס"ד
לפ"ה אסור שלא ירמנה בו אחרים: רבא אייתו ליה חמרא.
רצא גרסינן דלשכחן שריתא מונוגמו
דלאמרינן צדרימס (דף נה).
ובכילד מעבדין (עירובין דף נד). דמילא
האי מונוגא למוגא דרצא צריה דרז
יוסף בר (ס) (חייא) והשתא ניחא הא
דלמר רצא צפרק המוליא יין (שבת
דף עו. ושם ד"ה דלמר) כל חמרא
דלא דרי על חד תלת מילא לאו חמרא
הוא וצפרק אחד דיני ממונות
(פאהדרין ג). אמרינן אל יחסר המנוג
שאס הוורכו מהס ללאת אס יש שס
כ"ג כנגד סנהדרי קטנה יולאס ואס
לאו אין יולאס משמע דמוניה על חד
מרי דקרא [איירין] צמויגת סמס בני
אדם ומיהו קשה דמשמע התם דס"ל
לרצא דעיקר מוניה קך דינה דמוקי
מתני' דבמוגו ז' חלקים מים ואחד
יין זייני השרוני דוקא דרפי ונראה
דרצא מוקי מוניה דקרא דאל יחסר
המוג זייני השרוני והרז מנחם מיוני
פירש דאל יחסר המנוג שלא יחסרו
נ' מסנהדרי גדולה דמוגו צגימ' נ'
צאל אס יחסר מ"ט ישארו כ"ג ואין
בזל שקול מוספינן עליהס אחד הרי
כ"ג ו' ומיהו צירושלמי משמע דליירי
צמויגת יין ממש:
הדרן עלך הזהב

סיפא לא ימכרו בחנות אלא א"כ מודיעו ולא לתגר אע"פ שמודיעו מכלל
דרישא אע"פ דלא מודע ליה אמר רב יהודה ה"ה"ק אין מערבין שמרים של
אמש בשל יום ולא של יום בשל אמש אבל נותן לו את שמריו תניא נמו
הכי רבי יהודה אומר השופה יין לחבירו ה"ז לא יערב של אמש בשל יום
ולא של יום בשל אמש אבל מערב של אמש בשל אמש ושל יום בשל
יום: מי שנתערב מים בינו ה"ז לא ימכרו בחנות אלא א"כ מודיעו וכו':
רבא אייתו ליה חמרא מחנותא מוניה טעמיה לא הוא בסים שדריה
לחנותא א"ל אביי והא אנן תנן ולא לתגר אע"פ שהודיעו א"ל מונוג דידי
מידע ידיע וכי תימא דמפי ומחיליה ומוזבין ליה א"כ אין לדבר סוף:
מקום שנהגו להטיל מים ביין יטילו וכו': תנא למחצה לשליש ולרביע
אמר רב יובין הגיתות שנו: מתני' רבי יהודה אומר לא יחלק החנוני
קליות ואגוזין לתינוקות מפני שהוא מרגילין לכא אצלו וחכמים מתירין
ולא יפחות את השער והכ"א זכור לטוב לא יבור את הגרסיין דברי
אבא שאול וחכמים מתירין מומודים שלא יבור מעל פי מגורה שאינו אלא
כגונב את העין אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלבים:
גמ' מאי טעמייהו דרבנן דאמר ליה אנא מפליגנא אמגוזי ואת פליג
שיסקי: ולא יפחות את השער והכ"א זכור לטוב וכו': מאי טעמא דרבנן
משום

קצא א מ"י פ"ח מהל'
מכירה הל' ה סמוג
לחון קע טוש"ע ח"מ סי'
רמב"ם סוף יא:
קצב ב מ"י שם הל' ח
טו:
קצג ג מ"י שם הל' ו
טו טוש"ע שם סוף
יב:
קצד ד מ"י שם טוש"ע
שם סוף יג:
קצה ה מ"י שם הל' ז
טו טוש"ע שם סוף
טו:
קצו ו ז מ"י שם הל' ה
טו טוש"ע שם סוף
יא:
קצז ח מ"י שם הל' ח
טו טוש"ע שם סוף
טו:
קצח ט ע"ן כ"מ שם
הל' ו טוש"ע שם
סוף יד:
קצט י טוש"ע שם סוף
יא:
[כ] מ"י שם הלכה ו:
ר ל ג מ"י שם הלכה ד
טוש"ע שם סוף יח:
רא ג מ"י שם טוש"ע
שם סוף יז:
רב ע מ"י שם הל' ב
טו טוש"ע שם סוף
טו:

לעני רש"י
פרושי"ש. שופי"ס.